У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 201. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1971 No. 201. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

П'ятниця, 29 жовтня 1971 р.

В АМЕРИЦІ

У 1968 РОЦІ 85% НАСЕЛЕННЯ ЗСА ВИСТУПАЛО проти лібералізації закону про аборти, але цього року 50% всіх опитуваних заявилися за легалізацію такого закону. Вивчення цеї проблеми провадилося з рамени урядової комісії й виявило, що американське населення стурбоване непогамовним зростанням кількости людности й безліччю проблем, що виникнуть вже через кілька десятиліть перед масами людей. Тому прилюдна опінія в ЗСА схиляється дедалі, то більше до того, щоб законом дозволити на лібералізацію абортів у всій країні. Рішення про те, чи лишити зародок при житті, чи ні, мали б виносити мати й лікар.

УРОЖАЙ КУКУРУДЗИ В ЗСА ЦЬОГО РОКУ перейшов усі очікування: зібрано на 30 відсотків кукурудзи більше, ніж у минулому році, хоча площу засісів трохи зменшено. Цього року зібрали більш як 5,4 мільярда бушлів зерна, і воно ледве вміщується в елевейторах.

ЗА ДВА ОСТАННІ РОКИ НАДЗВИЧАЙНО збільшилась у ЗСА кількість кольорових телевізійних апаратів. У 1969 році кольорові телевізії мали тільки 32% всіх американських родин, а в цьому році вже 50,1%, себто 31 мільйон апаратів. Такі відомості подала Крайова компанія радіопередач.

УРЯД ВІДМОВИВСЯ ВІД ВИМОГИ, щоб у крамницях були вивішувані списки цін, бо це забрало б у працівників крамниць і магазинів надто багато часу. Однак, якщо купець бажає мати список цін, то крамниця зобов'язана вислати такій людині поштою список цін впродовж 48 годин.

НОВОСТВОРЕНА РАДА В СПРАВАХ ЗАРОБІТНИХ ПЛАТЕНЬ схильна в другій фазі „заморожування" заробітків і цін на товари допустити до 5-6 тивідсоткового підвищення заробітних платень. Покищо Рада не опублікувала такого рішення, але серед її членів більшість прийшла до переконання, що треба дозволити на деяке підвищення заробітків.

НАУКОВЦІ З УНІВЕРСИТЕТУ В ЛУЇСВІЛЛІ остерігають людей, які раніше були хворі на рака й вилікувались, щоб вони не брали до уст цигарок. Після обстежень 203 пацієнтів, які курили, хворіли на рак легенів, горла чи уст і вилікувались, виявилося, що 122 особи почали знову курити. З них 49 осіб знову захворіли на рака, себто 40% з усіх повторних курців. Не відновляли куреня 81 пацієнт, і з них повторно на рака захворіло тільки 5 осіб.

„НАРОДНА КОАЛІЦІЯ ЗА МИР І СПРАВЕДЛИВІСТЬ" зібрала у Вашингтоні, Д. К., 450 своїх прихильників біля пам'ятника Вашингтонові. Вони вислухали промови лівих екстремістів і, врешті-решт, підійшли до Білого Дому й посідали на вулиці. Вони обіцяли „виселити з Білого Дому" президента Р. Ніксона в 1972 році. Поліція заарештувала до 300 порушників спокою.

У СВІТІ

ТУРЕЦЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НІГАТ ЕРІМ ЗАЛИШИВСЯ при владі. Нігат Ерім, який склав свій уряд тільки сім місяців тому, коли турецькі збройні сили зажадали припинення анархії в краю, зголосив був димісію, коли одна турецька партія відкликала з уряду своїх 5-ох представників. Але турецький президент Севдет Сунай ствердив, що Нігат Ерім користується довір'ям парляменту, збройних сил і народу і доручив йому скласти новий уряд. Нігат Ерім не належить до ніякої партії і є за професією професором права.

ІЗРАЇЛЬ ВІДМОВИВСЯ прийняти делегацію, зложену з представників трьох держав — Аргентини, Італії і Сієрра Леоне — яку склав генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант на базі ухвали Ради Безпеки ОН, щоб перевірити відносини в східній частині Єрусалиму. Та частина міста належала була до Йорданії, але Ізраїль інкорпорував її після війни у червні 1967 р. Рада Безпеки ОН одноголосно висловилася проти насильного змінювання Ізраїлем етнічного характеру Східнього Єрусалиму.

МОСКОВСЬКІ „ПРАВДА" І „ІЗВЄСТІЯ" ПРИВІТАЛИ голосування в Об'єднаних Націях, яке прийняло Комуністичний і виключило Вільний Китай, як „перемогу здорового глузду". Ці обидві совєтські керівні газети у майже тотожних за своїм змістом статтях підкреслили тільки, що Совєти завжди були за допущенням до Об'єднаних Націй Комуністичного Китаю, але промовчали цілком майбутню ролю Китаю в Об'єднаних Націях та в міжнародних справах.

ВІЛЬНИЙ КИТАЙ ВИНЕН Об'єднаним Націям 30,-200.000 дол. з залеглих членських внесків. Після того, як Вільний Китай виключено з ОН — він ледве чи погодиться заплатити довжну суму.

ДО УРЯДУ В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ПОКЛИКАНО вперше католицького діяча д-ра Джералда Нюві, з титулом „державного міністра" та з функцією дорадника уряду у справах, що стосуються католицької меншини в Північній Ірляндії. Він має діяти як посередник між протестантським урядом і католиками. Однак за першими пресовими коментарями — це призначення, вперше в 50-тирічній історії Північної Ірляндії, ледве чи внесе заспокоєння в тамошні відносини.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЧССР ЯН МАРКО відкликав свої заповіджені відвідини у Великій Британії на знак протесту проти „несправедливого" закиду англійської преси й офіційних чинників, що Чехо - Словаччина підтримує зброєю із своїх фабрик громадянський заколот в Північній Ірляндії.

ФРАНЦУЗЬКИЙ КАРДИНАЛ ФРАНСУА МАРТІ ВИСТУПИВ на Світовому Синоді Єпископів у Римі проти традиційного зовнішнього блиску різних святкувань в Католицькій Церкві. Він звернув увагу в дебатах над точкою „Мир справедливість", що Католицька Церква не може рахувати на довір'я до її заяв в обороні бідних, коли сама видатковує великі суми на церковні паради.

НАЙБІЛЬШІ ЛЕТУНСЬКІ КОМПАНІЇ НЕ ВСИЛІ порозумітись щодо спільної тарифи для пасажирських перелетів між Америкою і Европою. Конференція 25-ти летунських компаній, яка в цій справ відбувається в Льозанні у Швайцарії, натрапила зараз у першому дні на такі взаємосуперечні й непоступливі становища, що вона перервала свої наради.

В ЯПОНІЇ СТАЛАСЯ велика залізнича катастрофа. два пасажирські поїзди зударились в тунелі недалеко міста Тсу: 23 особи були вбиті і 214 ранених.

В ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Е. Козак: Першого Листопада у Львові

Сенат відкинув пропозицію зменшити вплати ЗСА для Агенцій ОН

Вашингтон. — У четвер 28 жовтня Сенат ЗСА відкинув 55 голосами проти 28 пропозицію сенатора Джеймса Л. Боклі, консервативного республіканця з Ню Йорку, зменшити на 102 мільйони долярів асигнування з федеральної скарбниці ЗСА, виплачувані досі для ОН не, як членські внески, але у формі добровільних дотацій для таких агенцій ОН, як Програма Розвитку й Організація для справ харчування і сільського господарства. У конгресових колах вважають внесені сенатором Боклі пропозиції за реакцію на рішення Генеральної Асамблеї ОН усунути Вільний Китай із членства в ОН. Сам сенатор Дж. Боклі заявив, що пропонована ним редукція дотацій ЗСА для ОН не була подумана, як відплатний засіб, а тільки для заманіфестування, що ЗСА втратили довір'я до цієї міжнародної організації. Проти пропозиції сен. Боклі виступав дуже рішуче республіканський сенатор Джекоб Джевітс, заявляючи, що така редукція була б з інтерпретована у світі ,як „пімста" ЗСА у відношенні до ОН за те, що вони викинули Вільний Китай, і що схвалення її конгресом було б великою помилкою. Цього ж самого дня Сенат відкинув 47 голосами проти 44, тобто трьома голосами більшости, пропозицію групи ліберальних сенаторів і противників війни у В'єтнамі обмежити Президента в асигнуванні коштів для Індокитаю, забороняючи йому будь-які видаткування на дальше ведення війни у В'єтнамі і дозволяючи тільки видатки на виведення американських військ з В'єтнаму. Очолював цю групу сенаторів республіканський сенатор Джон Шерман Купер з Кентакі та сенатор Френк Чирч, демократ з Айдаго. Відкинення Сенатом їх пропозицій вважають великою перемогою Уряду.

Президента комуністичної Югославії Тіта вітали дуже тепло у Вашингтоні

Вашингтон. — Перші дні відвідин президента Югославії і провідника Союзу Комуністів Югославії Тіта проходили тут у дуже дружній і теплій атмосфері. В четвер 28 жовтня през. Ніксон конферував довго з Тітом, обговорюючи з ним цілу низку актуальних міжнародних проблем і зокрема заплянованi през. Ніксоном відвідини в комуністичному Китаю й у Совєтському Союзі. Обидва президенти консультувалися також щодо можливостей замирення між арабами й Ізраїлем. Зустріч й конференції през. Ніксона і през. Тіта мали продовжуватися у п'ятницю 29 жовтня і закінчитися в суботу проголошенням комунікату. В цьому комунікаті мало б бути висловлене призиання ЗСА для югославської політики невтральности. Вітаючи Тіта при вході до Білого Дому Ніксон висловив певність, що дружба між ЗСА і Югославією буде тривалою і міцною. Відвідує Тіто Америку перш за ввесь час очолювання ним Югославії. Прибув він до ЗСА із своєю третьою з черги жінкою Йованкою, яка є на 32 роки молодшою за свого чоловіка. Народжений в Хорватії, яка була частиною Австро-Угорщини, Тіто був покликаний до австрійської армії і в 1915 році попав у російський полон під час боїв у Карпатах. Перебуваючи в російському полоні, навчився по-російськи, одружився з росіянкою і в 1929 році вернувся до Югославії, де включився в соціялістичний, згодом комуністичний рух. Відбувши ув'язнення за свою діяльність, був обраний у члени ЦК й політбюра комуністичної партії в Югославії. Під час Другої світової війни очолив партизанський рух у Югославії і згодом став президентом Югославської Федерації.

НА СТРІЛЕЦЬКОМУ КЛАДОВИЩІ У ЛЬВОВІ

Ми з тобою Розточчям бродили,
Де дрімають стрілецькі могили,
Ми сплітали вінки їм з любови
Із тернини з краплинами крови.
А тепер там хтось маків насіяв,
Як символ, що не вмерла надія,
Що не скінчена ще боротьба,
Що терези ще важить судьба.
Може ти? Може діти твої?
Може внуки отих, що в могилах?
У розквітлім вогні,
в стебелині дрібній
Є безсмертя,
і віра
і сила.

Міра ГАРМАШ

18. VII. 1971

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ВІДЗНАЧАЮТЬ РОКОВИНИ ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА

Цього року, як і в багатьох уже попередніх роках, українці у вільному світі відзначають роковини Першого листопада урочистими академіями, концертами та зібраннями, згадуючи ту світлу історичну подію, як західня вітка великого українського народу в дні Першого Листопада 1918-го року словом і ділом зголосила своє право бути господарем прадідівської землі в одній вільній, ні від кого незалежній, соборній і народоправній Державі, доказавши це Актом Злуки на Софійській Площі в Києві 2-го січня 1919 року. В Америці в багатьох громадах вже з кінцем цього тижня та пізніше заповіджено традиційні Листопадові Свята. Ієрархія Української Католицької Церкви в ЗСА проголосила з цієї нагоди окреме Архипастирське Звернення, згадуючи в ньому й те, що саме в дні Першого Листопада 36 років після проголошення і встановлення в Галичині української влади відійшов у вічність у тому ж Львові Великий Митрополит, Слуга Божий Андрей Шептицький.

Британський парлямент рішив приступити до Европейської Економічної Спільноти

Лондон. — У четвер 18-го жовтня ц. р. британська палата громад затвердила 356 голосами проти 244 політику прем'єра Едварда Гіта, що переговорює про приступлення до Европейської Економічної Спільноти, чи пак Спільного Господарського Ринку. „За" приступлення було 282 консерватистів і 69 членів Партії Праці і 5 лібералів „проти" — 39 консерватистів і 198 соціялістів. 22 посли стримались. — Цей вислід голосування був великою перемогою консервативного уряду і особисто вищеназваного його прем'єра. Заходи Британії увійти до Европейської Економічної Спільноти, куди належать Франція, Італія, Західня Німеччина, Бельгія, Голяндія і Люксембург, тривають від 1961 року. Однак кол. французький президент Шарль де Голль двічі заклав був „вето" проти прийняття до ЕЕСпільноти Британії, вперше у 1961 і вдруге у 1967 роках. Щойно після його смерти теперішній президент Франції Жорж Помпіду змінив становище Франції. На ґалерії палати громад прислухувався дебатам „батько" ЕЕСпільноти, ініціятор першої стадії, що довела до ЕЕСпільноти, а саме Стально-вугільного ринку, палкий звеличник ідеї єдности Західньої Европи, тепер 82-літній французький економіст Жан Монне. У тому самому дні палата лордів прийняла таку саму постанову 451 голосами проти 58. Разом з Британією приступлять до ЕЕСпільноти Данія, Норвегія і Ірляндія: припускають, що їх членство стане ефективним від 1 січня 1973 року. Соціялісти заповідають повторення своєї опозиційної боротьби, коли прийдеться ратифікувати акт вступу до ЕЕСпільноти. Та могутня економічна організація змагає до монетарної унії 10-ох европейських держав та до тіснішої політичної єдности.

В'єтнамські комуністи відмовляються звільнити воєнних полонених

Париж. — У четвер 28-го жовтня відбулося в столиці Франції 134-те з черги засідання так званої мирової конференції про В'єтнам, на якій голова американської делеґації Вілліям Портер закликав комуністичну сторону, щоб вона зробила „конструктивний і гуманітарний жест" та відповіла на заповідь звільнення 2,938-ох полонених комуністичних партизанів у Південному В'єтнамі — звільненням американських воєнних полонених. Але комуністи на Паризькій конференції назвали ту амнестію, що її проголошено у Сайгоні з нагоди інавґурації на другу каденцію президента Нгуєна Вана Тіє, „ганебним маневром" і „фарсою". Речник американської делеґації поінформував згодом пресу, що за американським підрахунком — у Південному В'єтнамі є кругло 40.000 комуністичних полонених, членів В'єтконґу й північно-в'єтнамської реґулярної армії. Комуністи мають у своїх руках коло 3.000 полонених ,із них 339, що їх реєстр має Пентагон. Рік тому американська делеґація на Паризькій конференції запропонувала обмін полоненими, при чому заявила готовість виміняти 10 комуністів за одного американця: комуністи відкинули ту пропозицію, шантажуючи полоненими Америку, щоб вона спершу відкликала з В'єтнаму всі свої збройні сили. Тому й те останнє 134-те засідання закінчилось без будь-якого позитивного висліду.

У Польщі збільшили права приватних земельних власників

Варшава. — Польський сойм прийняв 26 жовтня ц. р. сім законів, за якими коло 1,000.000 селян, власників невеликих земельних господарств, отримають формальне затвердження їхньої власности. Селяни зможуть легше купувати й продавати землю, вони будуть звільнені надалі від обов'язку віддавати частину своїх хліборобських плодів до державних складів, матимуть більшу свободу у виборі родів збіжжя, засіюваного на їх полях, а цілком дрібні сільські господарства матимуть кращу можливість єднатися в кооперативи. Цей останній польський збір земельних законів є дальшим відступом від комуністичної концепції примусової колективізації, яку закинули в Польщі вже в 1956 році. Польський прем'єр Пйотр Ярошевіч висловив у соймі надію, що нові закони причиняться до значного зросту сільсько-господарської продукції. Хоч вона зросла була у цьому році, проте посуха минулого літа примусила спровадити 3,000.000 тонн зерна, з чого половина прийшла від Совєтського Союзу. Ярошевіч проголосив теж низку персональних змін на видатних державних становищах. Між ними — колишній міністер закордонної торгівлі, який був головою державної плянувальної господарської Комісії, став польським амбасадором у Вашингтоні.

ПОМЕР ЛЕВ ЛЕПКИЙ, ВИДАТНИЙ КОЛ. УСС, АВТОР „ЖУРАВЛІВ"

Сл. п. Лев Лепкий

Трентон, Н. Дж. — У четвер, 28-го жовтня помер тут у шпиталі на 84-му році життя сл. п. Лев Лепкий, один із найстарших живучих ще колишніх членів Легіону Українських Січових Стрільців, один із кількох, що їх імена були неначе символами Українського Січового Стрілецтва. Із смертю Лева Лепкого, що його знали і звали у широкому колі його приятелів і знайомих — „Льоньом" — зійшла з цього світу кольоритна постать вояка-кавалериста, який пристрасно любив коні, поета-композитора, журналіста-редактора, великого патріота-державника, людини глибокої товариської культури і добрячого серця.

Лев Лепкий народився 1888 р. в селі Поручині біля Бережан, у священичій родині ,син о. Ярослава, відомого в літературі під псевдонімом Марко Мурава, Лев Лепкий, як і його старший брат Богдан, був усе своє життя звеличником українських священичих домів, де плекалось родову й побутову традицію. Закінчив гімназій в Бережанах, спершу записався на теологічний опісля на правничий факультет львівського університету, але студії перервала йому війна. Був одним із перших організаторів Українського Січового Стрілецтва, заснувавши в Бориславщині Товариство „Січові Стрільці". Після 1-го Листопада 1918 р. став у ранзі четаря командантом сотні кінноти. Як член Пресової Кватири при УСС, був теж активним членом „Артистичної Горстки" та став поруч із Романом Купчинським і Михайлом Гайворонським — найбільш заслуженим автором і популяризатором українських стрілецьких та ліричних пісень, які згодом увійшли в широкий репертуар нашої народної пісні. З них найпопулярніша, перекладена на різні мови світу, пісня „Журавлі", до слів Богдана Лепкого. Слова й музику склав у піснях, „Ой видно село", „Коби скорше з гір Карпатів", „Бо війна війною", „Фіялки сині", „Чи пам'ятаєш ти, стара", „Маєва нічка", „В нічку місячну" й інші. Вернувшись з війни до Львова — став членом-засновником і членом дирекції Видавництва „Червона Калина" та весь час до вибуху другої світової війни був редактором його журналу „Літопис Червоної Калини" і його щорічних Календарів. Військово - історичні нариси у тому журналі й календарі сам ілюстрував баталістичними рисунками. Був теж редактором гумористично-сатиричних часописів „Будяк" і „Зиз". Склав славетний „Співаник Червоної Калини", був співавтором „Вертепу наших днів" і сценки „Співомовки" за його проєктом збудовано пам'ятник Стрільцям у Винниках, був одним із засновників та директором живця „Черче" на Рогатинщині, а під час війни був членом редакції щоденика „Краківські Вісті". Переїхавши до ЗСА включився тут теж в українське комбатантське й видавниче життя, був одним із тих, що відновили видавництво „Червоної Калини" та заснували біля Трентону оселю „Черче", куди й перенісся під кінець свого життя. Був одружений з Марією з дому Драгомірецькою, і до кінця свого життя цікавився українськими громадськими справами. Світ українських ветеранів утратив у ньому одного з свого з своїх найкращих представників, а українська громада і українська культура одного із найкращих своїх членів і творців. Помер напередодні роковин Листопадового Зриву, що його Покійний звеличував словом, пером і збройним ділом.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

50-РІЧЧЯ УВО В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд (М. Б.). — З ініціятиви ОДВУ й ООЧСУ, діє в Клівленді Діловий Комітет для відзначення 50-річчя Української Військової Організації, в склад якого входять представники політичних, комбатантських, молодечих і жіночих організацій. До Почесного Комітету того ювілею запрошено всеч. парохів українських церков, ветеранів УВО і голів українських організацій, діючих на терені Великого Клівленду. Відзначення того 50-річчя УВО заплянував Діловий Комітет Ювілейним Пройняттям, яке буде влаштоване дня 21-го листопада ц. р., в авдиторії школи української католицької парохії св. Йосафата в Пармі. Імпреза подумана в широкій скалі, з участю високоавторитетних сил в її програмі та з окремою ролею б. членів УВО.

ПРОФ. Ю. ПЕРХОРОВИЧ ДОПОВІДАТИМЕ ПРО ПОДІЛЛЯ

Ню Йорк. — Товариство Подолян при Українській Вільній Академії Наук у ЗСА влаштовує в суботу 30 жовтня ц. р. засідання з доповіддю проф. Юрія Перхоровича п. н. „З прадавніх часів Поділля". Відбудеться доповідь в залі УВАН при 206 Вест 100 Стріт. Початок о год. 5-ій по пол.

УЧАСТЬ ПЛАСТУНІВ У ПОСВЯЧЕННІ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКОВІ У БУЕНОС АЙРЕСІ

Ню Йорк. — У зв'язку з посвяченням в місяці грудні ц. р. пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі, Арґентина, Крайова Пластова Старшина захликає пластунів і пластунок, як також і членів Пластприяту, до якнайчисленнішої участи в посвяченні. Усіх членів Пласту, що плянують поїздку до Буенос Айресу, просить зголоситися до КП-Старшини для зорганізування пл. групи на посвяченні.

ОСІННІЙ ЯРМАРОК 82 ВІДДІЛУ СУА

Ню Йорк. — 82-ий Відділ Союзу Українок Америки у Бронксі, Н. Й., влаштовує в неділю 31 жовтня ц. р. Осінній Ярмарок в залях дому Українських Католицьких Ветеранів при 33-ій Іст 7-ма стріт у Ню Йорку. Буде відбуватися цей ярмарок від год. 10-ої ранку до 2-ої пол. На ярмарку будуть продаватися керамічні вироби, вишивки, обруси, подушки, суконки, книжки і платівки для дітей, домашнє печиво тощо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Соборне свято

Д-р Лука Мишуга згадував у 1925 році в своїй промові на Академії у честь сьомих роковин Листопадового чину, як то він, прибувши до Америки в 1921 році, написав першу відозву „Святкуймо день 1-го Листопада, найбільше свято Західньої України", яка й появилася у „Свободі". Отож, уже впродовж 50 років українці в Америці рік-річно відзначають роковини Першолистопадового зриву у Львові і на всьому терені Східньої Галичини, як дійсно найбільше свято: бо що може бути для народу величніше як збройний вияв його волі жити власним державним життям?!

Життя галицьких українців пливло іншим річищем, як їхніх наддніпрянських братів. Діставшись у 1772 році під владу австрійської монархії, а насправді під владу поляків, галицькі українці мусіли вперто, ступнево, еволюційним шляхом добиватися щораз більших поступок від центральної австрійської та місцевої польської адміністрацій. Відомо, як Австрія застосовувала й у цьому випадку свою давню засаду „діли і пануй": українців нацьковувала проти поляків, а поляків — проти українців. Рахуючись завжди з сильнішими, Відень обманював українців обіцянками, насправді сприяючи полякам. Революційний переворот українців вночі з 30 жовтня на 1 листопада з символічним вивішенням українського прапора на вежі львівської ратуші поклав край тій негідній грі.

Спершу блискуче переведений, остаточно той революційний акт зазнав поразки, бо „встоятись не було сили". Але це була тільки частинна і тимчасова програ. Бо залишилася тривкою і непереможною ідея — ідея української державности не тільки на території Галичини, але й всієї України. Листопадовий зрив у Львові був збройною деклярацією приєднання до державности, яку у Києві проголошено вже 22 січня 1918 року. З'єднані українські армії маршували на здобуття столиці України, і окремі вітки української нації, що формувалися в різних історичних і культурних умовинах, зв'язувались водно. Злилися вони в спільній усім українцям державницькій ідеології, яка об'єднує всі області великої української землі, всі партії, віровизнання, кляси і стани. І тому Перший Листопад, хоч найбільше свято галицьких українців, є теж загальним, соборним святом усіх українських патріотів - державників.

Блюзнірські заклики

Як щороку, у жовтні ЦК КПСС опублікував „Заклики до 54-ої річниці „Великої Жовтневої Соціялістичної Революції". Усіх тих „закликів" цього року 55, а раніше бувало й по 70-75. Чи є в них щось нове?

Дещо є. У внутрішній політиці ЦК КПСС наголошує на двох засадах: збільшення темпів праці та пожвавлення так зв. комуністичного виховання населення СССР. Лише раз згадано, що в СССР є народи, в гаслі ч. 12, але в багатьох інших гаслах говориться лише про „совєтський народ". Трудящі СССР повинні активніше працювати, однак уже не тільки „в ім'я побудови комунізму", а й задля чогось конкретнішого — „значного підвищення добробуту народу". Те підвищення мало б наступити лише тоді, коли трудящі в СССР „неухильно підвищуватимуть продуктивність праці". Таким чином, ЦК КПСС обіцяє дати більше хліба ціною більшого поту працюючих, які повинні „суворо додержуватись режиму економії, продуктивно використовувати кожну хвилину робочого часу".

Ще більше блюзнірства в гаслах ЦК КПСС, що стосуються закордонної політики. Там уже немає звернення до комуністичного Китаю, ані поіменних звернень до комуністичних партій у світі. Є лише заклик: „Хай міцніє єдність і згуртованість комуністів у всьому світі!" — туга за єдністю, якої Москва ніяк не може реставрувати в середовищі комуністичних закордонних партій і навіть в країнах-сателітах, як Югославія, Румунія, Альбанія.

Після пропаґандивних обвинувачень ЗСА в „імперіялізмі" у В'єтнамі та Ізраїлю в імперіялізмі серед пустелі, ЦК КПСС підкреслює своє зацікавлення арабськими країнами. Але й там московський інтернаціоналізм, братерство і невтручання у внутрішні справи кінчаються дуже скоро, бо в гаслі ч. 50 сказано туманно про необхідність арабів боротись „проти імперіялізму і реакції" — за згуртованість „революційних сил". Напевно ті три гасла уважно вивчатимуть в Каїрі, дармащо туди пливе совєтська економічна допомога, адже під реакцією можна розуміти й уряд . . ..

Найбільш блюзнірським гаслом є, однак, постійно повторюване Москвою твердження, що СССР — це „твердиня сил миру і соціялізму". На цю тему є добра українська приказка: „Чия кричала б, а чия мовчала б".

Іван Поритко

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

І знову роковини славного Першолистопадового Чину. Знов наші думки з усіх закутин вільного світу, де тільки живуть українські люди, линуть до города Льва, де 53 роки тому Український Січовий Стрілець на вежі ратуші вивісив український блакитно-жовтий прапор, сповістивши тим світові, що українці Галицької Волости виявили свою рішучу волю жити самостійним життям у своїй незалежній державі.

Річниця Листопадового Чину пригадує нам, учасникам цих історичних подій, ті дні запалу, ідейного напруження та діяння; молодших же й молодих зв'язує із цією славною подією, з традицією нашої визвольної збройної боротьби за найвищий нам усім ідеал від давніх століть через 1918 р. до сьогодні.

Чин 1-го Листопада 1918 року назавжди залишиться пам'ятною подією в українській історії. Хоч це була чисто галицька подія місцевого характеру, стала вона чином всеукраїнського значення уже хоча б тому, що була вирішальною подією в житті великої области, яка понад півтисячі літ тому була захистом української державности, а протягом півстоліття перед першою світовою війною відіграла визначну ролю в історії українського народу як його культурно - політичний П'ємонт. Тому ця подія не могла не відбитися на державно - політичному житті цілої української території.

Листопад 1918 р. — це той граничний стовп, що відділяє багатовікове підневільне минуле Галичини від доби відновлення втраченої державности. Сміливо можна твердити, що без 1-го листопада 1918 р. не було б і 22-го січня 1919 р. в українській столиці, золотоверхому Києві, де представники всіх земель України, зібравшись на Трудовому Конґресі, проголосили об'єднання в єдину самостійну і соборну Українську Державу. І саме в цьому лежить невмируще всеукраїнське значення Листопадового Чину.

Добре, що ми вшановуємо і згадуємо світлі події нашої історії, хоч уже з меншим ентузіязмом. Ці роковини — це світлі маяки, що не дають нам заблукати на темних бездоріжжях. Хоч ці події були тільки короткотривалою веселкою на захмареному нашому історичному небосхилі, все ж таки вони скріплюють нашу віру в ясну майбутність.

Наші брати на Рідних Землях не мають можливости відзначити Листопадових Роковин. У Львові, з яким нерозривно зв'язаний Листопадовий Чин, маси надісланих червоним окупантом аґентів жорстоко здавлюють кожний відгомін виявленої в листопаді Волі. Не дзвонять дзвони на вежах українських церков. Безмежним смутком оповиті на Янівському і Личаківському цвинтарях рештки по-варварськи сплюндрованих могил тих, що життя своє за ту Волю склали. Ця сумна дійсність накладає на нас ще більший обов'язок тут, у вільному світі. Ми, невелика вільна частина великого поневоленого українського народу, повинні вшановувати ці світлі роковини не тільки словами, піснями, але в першу чергу позитивними ділами — єдиномислієм, збільшеною жертвенністю, а зокрема на допомогу немічним решткам колишніх учасників нашої збройної боротьби, бо тільки так можемо допомагати нашому поневоленому народові, щоб ті роковини повторилися і щоб після них вже ніколи не було сумної дійсности.

Віддаль часу чимраз більше ділить нас від 1 листопада 1918 року, який до основ змінив нас, залишивши нам ясний дороговказ, але ми не раз забуваємо, що основою його була жертва крови і життя кращих синів українського народу. Збройна боротьба нашого народу залишила багато воєнних інвалідів. З другої світової війни також залишились тисячі воєнних інвалідів (УПА, 1 УД УНА і ін.). Вони, розпорошені по Україні та по всіх континентах світу, не мають змоги працювати на свій прожиток, бо втратили своє здоров'я у збройній боротьбі.

Українські вояки в найбільшому захопленні виконували свій найвищий обов'язок, борючись у різних військових формаціях — УСС, Армії УНР, УГА, в Карпатській Січі, УПА, 1 УД УНА і ін. Крути, Київ, Маківка, Лисоня, Львів, Зимові походи, Чортків, Базар, Вінниця, пізніше Броди й безліч місцевостей з повстанської війни зрошувались кров'ю і застелювалися тілами українських борців за волю.

Суспільна Служба Комбатантів допомагає ще коло 300 кол. учасникам нашої визвольної боротьби і українська суспільність у вільному світі зобов'язана дати їм найконечнішу матеріяльну поміч. Важку долю наших інвалідів облегшити можемо тільки ми самі, цього за нас ніхто не зробить.

Від 1953 року в порозумінні з УККА і ЗУАДК діє Суспільна Служба Комбатантів, в склад якої входять всі діючі в ЗСА наші комбатантські організації: ОбВУА, Братство УСС, Братство кол. Вояків 1 УД УНА, Об'єднання і Товариство кол. Вояків УПА та Союз Ветеранів Українського Резистансу. Вона координує і зосереджує всю допомогу нашим воєнним інвалідам. За 18 років 700 наших колишніх вояків одержали 185 тисяч долярів. Минулого року листопадова збірка принесла 14.458.68 дол., з чого уділено допомоги на 12.198.89 дол., а залишилось для розподілу 2.259.79 дол.

В день Листопадових роковин пригадуємо про українських воєнних інвалідів і як щороку сподіваємось, що вся наша громада у ЗСА виявить свої патріотичні почування щедрими пожертвами. Пам'ятаймо, що гоїти криваві рани, гамувати важкий біль вояцької душі — це завдання

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Маркусь

ЗНОВ У РИМІ

У кінцеві дні жовтня очі українців - католиків усього світу знов будуть звернені вбік вічного міста — Риму. Провидіння судило, щоб доля нашої Церкви кувалася в ці дні й роки саме в центрі вселенського християнства.

Два роки тому в Римі відбулось урочисте посвячення Собору святої Софії, цього символу новітнього відродження та розвитку нашої Церкви. Тоді ж відбуто тут ІУ Архиєпископський Синод — оцей наріжний камінь під нашу помісність та церковне самоуправління. Свідки цих подій та й усі ми сьогодні свідомі, що в Римі писалася тоді історія Української Католицької Церкви.

На 30-31 жовтня цього року запросив наш Первоієрарх, Блаженніший Кир Йосиф усіх Владик нашої Церкви, гостей — патріярхів східніх помісних Церков та високих достойників Римської Церкви на другу видатну подію в житті нашої Церкви. В ці дні Блаженніший з усіми Владиками поблагословить та посвятить храм святих Сергія і Вакха, перебираючи знов його у посідання нашої Церкви та встановлюючи його на майбутні віки як український парафіяльний храм у Римі. З цим відновиться також традиція цього храму, як осідку представників нашої Церкви при Апостольській Столиці.

Наш Первоієрарх дуже болів, коли тимчасово цей старовинний храм, який майже 350 років був у посіданні нашої Церкви, опинився у невластивих руках. Його зусиллям і невтомними заходами повернено цю пам'ятку, храм - заповідник у власність Української Помісної Церкви. Його відновлено майже з руїни й приведено до такого стану, що храм і забудовання зможуть служити багатьом релігійно-культурним потребам нашої Церкви.

Блаженна і повчальна для нас та майбутніх поколінь ця подія. Тому її задокументувати бажає наш Верховний Архиєпископ при зборі всього єпископату, представників священства та мирян. Віримо, що стане це свято черговим торжеством нашої єдности і помісности та нагодою для поновного усвідомлення нашого народно - церковного призначення.

Протягом останніх двох років між софійськими урочистостями і посвятою храму святих Сергія і Вакха пройшла наша Церква і вся українська католицька спільнота важкий шлях випробування, терпінь та посилених змагань за самоствердження. Ще занадто свіжі в нашій пам'яті усі ті перипетії, болючі події та окремі епізоди, щоб їх сьогодні згадувати. Занадто свіжа також рана в серцях усього українського Божого люду з приводу такого незрозуміння, несправедливости та внутрішньої крамоли, яких ми зазнали у ці критичні два роки.

Коли вже дехто руки складав, коли декому терпець уривався і зневіра вривалася в серці, ми чули постійно голос капітана нашого духовного корабля: „Не зневірюйтеся! Бодріться, витримайте, наша справа — це справа Божа!" І тільки, маючи перед собою цей незламний приклад борця і провідника, ми витримали і витримуємо на стійці. З цього найвищого місця та з уст багатьох його близьких співпрацівників ми чули слова потіхи і заохоти: „Уповайте на Бога, він нам допоможе!"

І ось знов блиснула іскра надії. Теперішній збір наших єпископів у Римі дає запоруку, що багато внутрішніх труднощів будуть подолані. Віримо, що знайдеться стільки доброї волі в усіх наших Владик, а супротивні нам сили примиряться, що ми зуміємо зцементувати знов нашу єдність, що захитувані деким підвалини нашої помісности — постанови ІУ Архиєпископського Синоду, будуть тривало зміцнені. Віримо і терпеливо очікуємо, що наші Владики вирішать відбути свій П'ятий Архиєпископський Синод і що саме цей акт покладе кінець всяким недомовленням, неясностям та хитанням. Час сумнівів має скінчитися, а тим самим має скінчитися і час марної витрати енергії на взаємну боротьбу. Повинен прийти час праці, творчого росту, час розбудови і оборони проти зовнішніх ворогів Христового Царства на українській землі.

Саме такий шлях дальшого життя і змагань нашої Церкви вказав нам на ділі наш Блаженніший Верховний Архиєпископ своїм виступом на Папському Синоді 23 жовтня. Це був мужній, прямолінійний, відвертий і простий, якою простою і святою є правда, виступ в обороні мільйонів переслідуваних, на захист жертв знущання і цькування, на оборону віруючого християнського народу. Це була оборона нашого Спасителя від новітніх неронів.

За цю саму правду і принципи виступали й інші наші Митрополити, учасники Папського Синоду. Це — найкраще свідоцтво їх єдности, запорука єдиномислія і в інших істотних справах нашої Церкви.

Віримо, що новий збір і зустріч українського єпископату, в обличчі небезпек для нашої Церкви в Україні та труднощів і кризи в розселенні, перекреслять життьові внутрішні труднощі, відновлять так бажану єдність і покладуть основи під живий пам'ятник нев мирущости Святої Української Католицької Церкви — її помісність та синодально - патріярхальне управління.

Теодор Данилів

НАШІ СУСІДИ ПРО НАС

(2)

Коли ж йдеться про наукову літературу, то з наведеної бібліографії видно, що автори користувались й такими творами, як „Археологія України" Ярослава Пастернака (Торонто, 1961); „Нарис історії України" Дмитра Дорошенка (Варшава, 1934); „Історія України - Руси" Михайла Грушевського (Львів - Київ - Відень, 1904-1928); „Гетьман Іван Мазепа та його доба" О. Оглоблина (Ню Йорк — Париж — Торонто, 1950); „Історія української літератури" М. Возняка (Львів, 1920-1924); „Історія української літератури від початків до доби реалізму" Д. Чижевського (Ню Йорк, 1956); Енциклопедія українознавства в двох томах під гол. ред. В. Кубійовича і З. Кузелі (Мюнхен — Ню Йорк, 1949) і ще деякі праці.

Звертаємо на цю обставину спеціяльну увагу тому, що в Україні наукових творів, публікованих „по цей бік греблі", в бібліографіях не публікується. Як приклад цього можна навести такий факт:

У 1965 р. в Києві, у видавництві „Наукова Думка" вийшла праця відомого українського археолога І. Шовкопляса п. з. „Мезинская стоянка", в якій автор подав бібліографію на 23-ох сторінках, але капітальної праці Ярослава Пастернака „Археологія України", що вийшла в Торонто у 1961 р., там немає. А у Варшаві на неї покликаються, хоч віддаль від Торонто до Києва не багато більша, ніж з Торонто до Кракова.

У книзі „Україна...", за винятком випадків, коли автори виразно мають на думці Радянську Україну, послідовно вживається термін „Україна" на означення території, на якій живе український народ.

Автори нарису історії України переповідають події об'єктивно, так, як вони відбувались, без коментарів у користь тієї чи тієї орієнтації.

Постаті української національної революції 1917-1920 рр., зокрема такі, як Грушевський, Петлюра, Скоропадський і інші, які згадуються в текстах, подаються без образливих епітетів, як то у звичці українських совєтських учених. А все ж таки і тут їхній вплив можна часом завважити.

Не зважаючи на те, що роки 1917-1920 були роками української національної революції, автори книги частенько вживають термінів „націоналісти" й „націоналістичний" на окреслення діячів тодішнього національного табору та їх діяльности (ст. 305, 306, 307), хоч у тих часах ці означення не вживались, як і не вживалось оце бездумне, викуване вже за Сталіна означення „буржуазно - націоналістичні українські діячі Галичини" (ст. 299), стосовно до українських діячів національного табору у 1914-1917 рр.

Але поза цими, так би мовити, нещасливими відхиленнями, як і личить ученим спеціялістам у своїх галузях, автори книги строго об'єктивні. Для ілюстрації цього наводимо цитату з розвідки Яцека Кмєціка „Найновіша історія України 1917-1965", який про відносини в Галичині між двома війнами, пише:

„Одначе, переважна більшість українських партій не приймала ніякої плятформи співпраці з урядом (польським — Т. Д.) і орієнтувалась або на власні сили — центр УНДО, Українська Соціял-Радикальна Партія (УСРП) або на поміч Радянської України — Українська Партія Праці (УПП), Українське

(Закінчення на стор. 4-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕНСІОНЕРИ

Недавно довелося мені почути кілька слів гіркої правди збоку моїх добрих сусідів і земляків з Бібрецького повіту, панства Татухів.

— Велл, забуваєш ти, небоже, за нас, стариків, — зідхнув пан Татух, знявши з носа окуляри. — Зрідка буває таке свято, що нашкрябаєш про нас пару слів у „Свободі", і так само зрідка теперички до нас заглядаєш . . . Хіба вже забув нумер нашої хати!

Поки я встів придумати щось на свою оборону, забрала слово в дискусії дорога землячка, пані Татушиха. Вправді, зразу збештала мене за те, що не приходжу до них щоп'ятниці, як раніш бувало, на вареники, але потім, спасибі їй, знайшла для мене й деякі відтяжуючі обставини:

— Та як він може нас частіше відвідувати, коли його так розхапують на всі боки! Літом розбивався по Гантерах і Союзівках, а тепер мусить ходити на всі балі та й бенкети, і сі, що відбудуться, і ті, що ні. А що він має писати про тебе в газеті, коли ти вже ретаєр — на пенсії?.. Куди тобі, старому шарабанові, до балів і бенкетів?

— Дійсна правда, — помахав головою пан Татух. — Єдині імпрези, котрі ми тепер регулярно відвідуємо, се панахиди і похорони. А там, відома річ, все та сама програма та й описувати нічого . . . Така-то, бачиш, доля кожного пенсіонера. От, для прикладу сказати, небіжчик Хрущов, — який сигнітар колись був, у самих Об'єднаних Націях обцасом по столі гатив, а пішов на пенсію — то й собака за нього не гавкнув! А коли натягнув ноги, то ледве заслужив собі на похорон другої кляси.

— Гм! — призадумалась пані Татушиха, — а цікаво б знати, як йому там у пеклі, такому лавзорові? Чи дуже чорти мучать і припікають за те, що стільки невинного народу вимордував та й зо світу зігнав?

— Велл, — сказав пан Татух, — все залежить від того, хто там тепер, у пеклі, стоїть при владі, то значить — котра партія. Коли стоять републікани, такі, як наш губернатор, що суть за правим порядком, то такі ледацюги, як Микита, мають там тяжкий час! Коли ж при владі суть ліберали, як наш пан майор, які кажуть, що се кримінальникам дістася кривда, не тим, котрих вони помордували, тоді Хрущов почувається в пеклі, як пампушка в маслі! Напевно сидить собі десь на дачі, як у Люципера за плечима, та й водочку попиває, і гопака танцює! Хто зна, чи по секреті не приводять йому чорти девушок у міні-спідничках . . .

— А тю на твою голову! — підняла голос пані Татушиха. — Ти чув, що йому, старому опудалові, на умі: дівчата в міні-спідничках!

Заторкнену тему — про дівчат — дорога землячка не дуже святкувала, і з цього звичайно починалася в хаті родинна „виміна думок", на котрій дозволяє мені поставити крапку.

Ікер

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(13)

Ви знаєте, що в СССР офіційно створено Комітет боротьби за права людини. Цей Комітет виступає на захист заарештованих! А це ж небувале, безпрецедентне явище. Цей Комітет не робить різниці між українцями, жидами, росіянами, грузинами або татарами — він виступає за тих, хто карається в ув'язненні як борець за права людини. Комітет видає навіть свій бюлетень і, не боячись, відсилає копії його просто до КГБ. Такого ще не бувало! З цього ви можете зробити висновок, наскільки змінилося становище в тій країні.

Однак, я думаю, що той, хто передбачає революцію в Совєтському Союзі, той помиляється. Адже населення дбає передусім про елементарні матеріяльні засоби. Люди живуть дуже погано. Систематична відсутність то хліба, то м'яса, то круп, то масла, неможливість дістати одяг, мізерна заробітня платня — все це змушує людей боротися не так за духову свободу, як за фізичне існування. І якщо людина хоч трохи видирається нагору, то вона старається ще більше поліпшувати своє матеріяльне становище.

При цьому мушу вам сказати, що матеріяльний добробут в Совєтському Союзі не можна осягнути працею. Звичайна трудяща людина одержує, ну, припустім, 100 карбованців місячно, а інженер, лікар, учитель 150-170 карбованців. Тепер подивімось, що це значить, в переводі на доляри. Отже, на чорному ринку в СССР доляр можна купити за 6 карбованців. Себто, коли ви одержуєте 120 крб., то це дорівнює сумі 20 долярів. А як можна прожити за 20 долярів?

Є такий анекдот: Хрущов запитує в робітника після девальвації 10 карбованців на один карбованець: „Ну, як краще тепер живеться, коли гроші стали дорожчими?" Робітник відповідає: „Ну, звичайно, Микито Сергійовичу, краще. Раніше я за 5 карбованців міг один раз поїсти, а тепер двічі". Ціни підскочили за цей час подивугідно, а заробітні платні залишились попередні. Люди бідують, і вихід тільки один — крадіжка.

Усі там крадуть. Крадуть потайки, крадуть нахабно, відверто, як завгодно. Крадуть усе: залізо, ліки, станки, крадуть цілими вагонами, автомашинами. Ось наведу вам приклад, як можна красти там, де, здавалося б, украсти нічого. Працює людина механіком — направляє автомати на вулицях, де продається содова вода з сиропом. Наливається в склянку яких 10-15 грамів сиропу, а потім доливається содовою водою. Здавалося б, що там красти? Механік ходить, направляє автомати. Ну, може склянку-дві води вкраде, але на тому не проживеш. А дістає він заробітну платню карбованців 80, не більше. І ось директор того тресту, що завідує всіми автоматами, кличе до себе механіків і каже: „Хочете, щоб заробітна платня була більша?" — „Звичайно, хочемо". — „Так ось, я вам буду додавати кожного місяця ще по 200 карбованців, а ви зробіть так, щоб автомати, які будете ремонтувати, наливали в склянку не по 15 грамів сиропу, а тільки по вісім". І ось механіки починають ті автомати „направляти", внаслідок чого вони бризкають лише по кілька краплинок сиропу, а потім доливають газованої води, — і йди розбирайся, скільки там є сиропу! Після того директор тресту має щодня економії десятки тонн сиропу. Він його продає „наліво" і має тисячі й тисячі карбованців прибутку. Із того кілька тисяч роздає він механікам.

Може ви вже забули тут, що таке спільні квартири в Совєтському Союзі. Переважаюча більшість людей живе там і тепер у так званих спільних квартирах: одна маленька кухня і 3-4 кімнати, в кожній кімнаті ціла родина. Там, у тій кімнаті, і спальня, і їдальня, і дитяча, і все, що хочеш. На кухні жінки варять обід і, як правило, сваряться. В квартирах панує неймовірна атмосфера: люди лаються або не розмовляють місяцями й роками, пліткують, б'ються — і в тій атмосфері виростають діти, минає життя. Люди чекають у чергах на кращу квартиру, — а там квартири всі державні, — роками. Ось і моя родина, яка живе в Москві, чекала 15 років, живучи у спільній квартирі, а тепер має двокімнатну кватирку з кухенкою, і щаслива докраю!

Я дивуюсь, як живуть люди тут, на Заході, і думаю: коли б подивились там, в СССР, на це життя, на ці багатокімнатні помешкання з усіми вигодами, то напевно сказали б про кожне помешкання, де живе бідняк, що там — живе міністер. Ба в СССР навіть дуже великі, дуже відповідальні працівники рідко коли мають більше, як три кімнати. Три кімнати, це взагалі „стеля" — більше діставати неможливо.

Хочу ще вам коротко розповісти про Ізраїль. Сучасний Ізраїль — це країна дуже своєрідна. Молодь, яка виросла там в умовинах війни, і старші люди, які приїхали туди, як ідеалісти, на голу землю, на піски — зробили з тих пустирів квітучі сади. Людей, які там народились, називають „сабрами". „Сабри" — це дуже цікаве слово, коли перекласти його на українську мову. Ви знаєте, що таке кактус. Це колюча рослина, до якої годі доторкнутись, бо пораниш руки. Але на тих кактусах в Ізраїлі ростуть овочі подібні до подовгастих яблук. Та це яблуко обтикане колючками, і взяти його до рук — не проста штука. Однак, всередині цей плід дуже солодкий, м'який і ніжний. Оцей плід і називається „сабра". „Сабри" ззовні люди суворі, стримані, такі, що не підпускають до себе відразу. Підійдеш отак швидко — наткнешся на колючки. Але коли проникнеш в душу тієї людини, зможеш зробити її своїм товаришем, то матимеш вірного друга, ніжного і турботливого.

Така цікава назва місцевих уродженців показує вам, настільки своєрідна та країна. Те, що там сталось економічне і господарське чудо, що в обставинах війни змогли обернути пустирі на зелені оази, вкрити країну садами, чудовими будинками, прокласти нові дороги, — це говорить про життєздатність її населення. Про це свідчить, звичайно, і перемога у трьох війнах. За 20 років — три війни, при чому 100 мільйонів виступали спершу проти 500 тисяч, потім проти півтора мільйона, а тепер проти двох з половиною мільйонів. І щоразу ті сто мільйонів відкочувалися із страшними втратами.

(Далі буде).

Під патронатом
СКВОР — СВІТОВОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ ВИХОВНО-ОСВІТНЬОЇ РАДИ при СКВУ
у співпраці з
„Дослідно-Плянувальною Комісією, ДПК, при Головній Пластовій Булаві й у співпраці з Виховно-Дослідним Комітетом — ВДК при Українському Народному Союзі

УСІ — УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

— влаштовує —

в суботу, 13-го листопада 1971 року
НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ
на тему
ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТОТОЖНОСТИ В УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕННЯХ.

ДОПОВІДАЮТЬ:
Д-р Іван Головінський, Ратґерський університет, „Духова криза й проблема збереження національного ідеалу".
Мґр. Мирон Куропась, докторант, Чікаґо університет, голова ВДК при УНС. „Розвій поняття етнічної ідентичности серед українців в ЗСА".
Мґр. Галина Дуда, докторант Гарварду, „Проблеми й можливости українського шкільництва в ЗСА".
Д-р Володимир Нагірний — „Заключне слово". Він же відкриває й проводить Конференцію.
КОНФЕРЕНЦІЯ є першою зі серії запланованих СКВО-Радою дослідних конференцій на подану тему.

Початок о год. 3-ій по полудні.
Місце: УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 — 79-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й. 10021

ЛИСТОПАДОВА ЗБІРКА НА ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄННОМУ ІНВАЛІДОВІ

Українська Громадо!

300 живучих Українських Воєнних Інвалідів, що ними опікується у вільному світі Суспільна Служба Комбатантів, це для нас живий символ визвольних змагань українського народу до своєї незалежности.

Між нашими інвалідами, що потребують помочі, є кол. вояки всіх українських реґулярних армій і повстанських формацій, вони репрезентують Соборну Україну.

Українці в Америці завжди ставилися зі зрозумінням і щирим серцем до незавидної долі колишніх учасників визвольної збройної боротьби — наших Воєнних Інвалідів і переводять щорічну листопадову збірку їм на допомогу.

Нехай цьогорічна збірка Дару Українському Воєнному Інвалідові зблизить нас ще більше до колишніх лицарських наших вояків, що жертвою свого життя і здоров'я засвідчили вірність найвищим ідеалам української нації.

Дорогі Земляки! Закликаємо Вас щедро жертвувати на Дар Українському Воєнному Інвалідові також у цьогорічній листопадовій збірці.

Суспільна Служба Комбатантів:

ОбВУА — Іван Поритко, голова, Степан Конрад, секретар; Братство кол. Вояків І УД УНА — Стефан Мазурок, заст. голови, Роман Стеблій; Братство Українських Січових Стрільців — Іван Данківський; Об'єднання кол. Вояків УПА — Степан Гула Шеремета; Союз Ветеранів Українського Резистансу — Дмитро Фурманець; Товариство к. Вояків УПА — Михайло Ковальчин.

В справі допомоги писати і слати пожертви на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans 1321 W Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

Вшанували Єпископа-Екзарха

Буенос Айрес. — Ініціятивний Комітет під головуванням Ф. Спасюка підготував і провів відзначення 10-ліття Єпископства Владики Андрія Сапеляка, Екзарха для українців-католиків у Арґентині. Крім Богослужень, відбувся концерт з вечерею-прийняттям. Привіт Ювілятові-Владиці виголосив о. В. Ковалик, виступали парафіяльний і дитячий хори, солісти, танцювальний ансамбль та оркестра. Владика-Ювілят поділився спогадами з не завжди легкого шляху служби Богові. Владика висловив радість з приводі нового розквіту українського релігійного життя в Арґентині.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що у п'ятницю, 15-го жовтня 1971 року по короткій та тяжкій недузі, помер в Чікаґо у Ветеранс шпиталі, прийнявши Найсвятіші Тайни
наш Найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР СКРЕМЕТА

нар. у Винниках, біля Львова, 24-го лютого 1927 року, бувший ветеран Корейської війни.

ПОХОРОНЕНИЙ у вівторок, 19-го жовтня 1971 р. на Camp Butler National Cemetery, Springfield, Ill.

У глибокому смутку:
ЮЛІЯ — мама
СТЕФАН — батько
ГРИГОРІЙ — брат

•

Батьки та Брат просять про молитви за Спокій Його Душі.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУНІ

бл. п.

ОЛЕНИ з ЯНОВИЧІВ ГУБЧАК

будуть відслужені
дня 5-го листопада 1971 року
в ЧІКАҐО і в THUNDER BAY, Онт., Канада
ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

Про молитви за Спокій Душі Покійної
просить в глибокому смутку

РІДНЯ

УРУҐВАЙ ЗГОЛОСИВ в Об'єднаних Націях резолюцію визнати за кримінальних злочинців схоплювачів членів дипломатичного та консулярного корпусу і не признавати таким особам політичного азилю.

Ділимося сумною вісткою,
що у четвер, 28-го жовтня 1971 року, проживши 75 літ,
по короткій і тяжкій недузі,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами,
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і СТРИЙКО

бл. п.

ОЛЕКСІЙ ЧЕРНИК

бувший четар Української Галицької Армії, бувший член Дирекції Центросоюзу у Львові.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 29-го жовтня 1971 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Астона в Гантері, Н. Й.

ПОХОРОН — у суботу, 30-го жовтня 1971 р. о год. 10-ій рано з церкви св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.

У глибокому смутку:
дружина — ОЛЬГА
братанок — ЯРОСЛАВ з дружиною ЛІДОЮ і синами: БОРИСОМ та ІГОРЕМ
Близька та дальша Родина в Україні, Америці, Канаді, Англії й Австралії

Український Хор „ДУМКА"

запрошує все співоче Братство Ню Йорку й околиці та всіх Любителів співу й танців на

ТРАДИЦІЙНУ
ОСІННЮ ВЕЧІРКУ
З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ
що відбудеться
в неділю, 7 листопада, год. 5:30 веч.
в залі Українського Народного Дому
в НЮ ЙОРКУ

До танців приграватиме симпатична
ОРКЕСТРА „АМОР"

ДО УВАГИ
Громадянства м. Дітройту й околиць!

З НАГОДИ 50-ти ЛІТТЯ СМЕРТИ КОМПОЗИТОРІВ К. СТЕЦЕНКА і М. ЛЕОНТОВИЧА
КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА і ХОР „ТРЕМБІТА" в ДІТРОЙТІ
— влаштовують —

СПІЛЬНИЙ КОНЦЕРТ
З ТВОРІВ ЗГАДАНИХ КОМПОЗИТОРІВ

Вступне слово виголосить д-р В. ВИТВИЦЬКИЙ.
Концерт відбудеться
в неділю, 7-го листопада 1971 року
в авдиторії школи Г. Форда
при 20000 Еверґрін, біля 8-ої милі
Початок о 3:30 год. по пол.

Дохід з Концерту буде призначений на видання творів згаданих композиторів.

Запрошуємо все Громадянство на цей спільний і цікавий Концерт.

УПРАВА КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
УПРАВА ХОРУ „ТРЕМБІТА"

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою
з Товаришами Зброї, Приятелями і Знайомими,
що дня 28-го жовтня 1971 року після довгої недуги
відійшов у Вічність
мій Найдорожчий МУЖ

св. п.

ЛЕВ ЛЕПКИЙ

поручник Кавалерії Українських Січових Стрільців, творець січових пісень і їх композитор, учасник Визвольних Змагань 1914-1920 рр., директор театру „Співомовки", директор лікувального осередку „Черче", колишній редактор щоденника „Краківські Вісті" співосновник і редактор В-ва „Червона Калина" у Львові і відновленого В-ва в Америці.

Народжений дня 7-го грудня 1888 р. у священичій родині в с. Поручин в Україні.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 1-го листопада 1971 р. о год. 7-ій вечора в похоронному завиденні п. Кошека при 990-992 So. Broad Street в Трентоні, Н. Дж.

2-го листопада 1971 р. о год. 9-ій ранку ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Йосафата при 1195 Deutz Avenue в Трентоні, Н. Дж. Після Служби Божої ПОХОРОН відбудеться на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокій жалобі —
МАРІЯ — дружина

Дарія Ярославська
ПІД ЧУЖІ ЗОРІ
РОМАН

Третя частина трилогії „Повінь"	Ціна $4.00
На крутій дорозі — 1-ша частина	$4.00
Острів Ді-Пі — 2-га частина	$4.00

Набути можна в авторки:
D. YAROSLAVSKA-STOLARCHUK
566 Ridgewood Rd., Maplewood, N.J. 07040 Tel. 762-8676

„УКРАЇНА: ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ДЛЯ МОЛОДІ"

У зв'язку з повідомленням про виданий Об'єднанням Українських Православних Сестрицтв у ЗСА довідника „Україна: Енциклопедія для Молоді", що було надруковане у „Свободі" з 30 жовтня ц. р., подають, що замовляти й набувати цю енциклопедію можна у Mrs. L. Selepyna, 680 Stuyvesant Ave. Irvington, N.J. 07111. Ціна книжки 15 долярів. Чеки виставляти на подане в адресі прізвище.

ПОЯВИЛАСЯ КНИЖКА
„МИСЛИВСЬКІ СПОГАДИ"
(Мисливські пригоди й лісницька бувальщина)
Багато ілюстроване видання, у твердій оправі.

Автор: Ярослав Зубаль

Замовляти можна у автора — за попереднім надісланням квоти — дол. 4.00 (чеком або поштовим переказом).

Адреса: JAROSLAW ZUBAL
100 Plush Mill Road Wallingford, Pa. 19086 USA

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
ДЕВ'ЯТА РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
Українських Істориків та Дослідників Суспільних Наук
присвячена
ПРОБЛЕМАМ МІЖВОЄННОЇ ГАЛИЧИНИ
ПЕРША СЕСІЯ
ПРОГРАМА:

Василь Омельченко — Відкриття
Роман Ільницький — „Вплив українізації на політику Західньої України в 20-х роках"
Роман Солчаник — „Українська проблема в Польщі і політика Комуністичної Партії Західньої України"
Тарас Гунчак — „Галичина очима англійського генерального консула Савері"
Друга сесія Конференції відбудеться весною 1972 року.

Конференція відбудеться
в суботу, 6-го листопада 1971 року, о 1-ій год. дня
в приміщенні АКАДЕМІЇ: 206 Вест 100 вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

82-ий Відділ Союзу Українок Америки у Бронксі, Н. Й.
— влаштовує —

ОСІННІЙ ЯРМАРОК

в неділю, 31-го жовтня 1971 року
в залі дому
Українських Католицьких Ветеранів
при 33 Схід 7-ма вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
від год. 10-ої рано до 2-ої по пол.

В продажі: кераміка, вишивки, обруси серветки, подушки, суконки й інше, вироби з волічки, книжечки і платівки для дітей і домашнє печиво

Управа Земляцтва „Перемищина"

повідомляє своїх Членів, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗЕМЛЯЦТВА
- відбудуться
в суботу, 6-го листопада 1971 року
в год. 2:30 по пол.
в Народному Домі в Ню Йорку
ЗІ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД

•

Після Зборів відбудеться **СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ** (5.00 дол. від особи) з **РОЗВАГОВОЮ ПРОГРАМОЮ**

Всіх бувших Жителів Перемищини та Українське Громадянство щиро запрошується до ласкавої участи у нашій спільній вечері, на яку просимо зголошуватись найдалі до кінця місяця жовтня ц. р. на адресу касира:

Roman Hryciw, 102 E. 7th St., New York, N.Y. 10009.

ЗА УПРАВУ ЗЕМЛЯЦТВА:
Василь Качмар — голова
Роман Гриців, касир **Іванна Савицька**, секретар

Ділимося сумною вісткою з Членами Братства УСС, Побратимами Зброї і Українським Громадянством,
що дня 28-го жовтня 1971 року, по тяжкій недузі відійшов у Вічність

св. п.

ЛЕВ ЛЕПКИЙ

кол. старшина УСС, учасник Визвольних Змагань в рядах Леґіону УСС і УГА.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, дня 1-го листопада 1971 р. о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Кошека в Трентоні.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ у вівторок, дня 2-го листопада 1971 р. в Українській Католицькій Церкві, а після Заупокійної Богослужби Тлінні Останки будуть перевезені на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Дружині Покійника висловлюємо щире співчуття.

•

Замість квітів на свіжу могилу, просимо складати пожертви на Суспільну Службу Українських Комбатантів при ОбВУА
United Ukrainian War Veterans of America
1321 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

Головна Рада Братства УСС

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА СЕКЦІЯ УВАН та ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

ВЕЧІР ПРИСВЯЧЕНИЙ
100-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

У ПРОГРАМІ: **ПОСИП ГІРНЯК** — вибрані новелі В. Стефаника; Д-р **ДАНИЛО СТРУК** (Торонтський Університет) — „Творча неповторність Стефаника", есей; **ЮРІЙ СТЕФАНИК** (Едмонтон) — Спогади — Міркування сина про Батька; **Д-р ІВАН ПОДЮК** (Сиракюзи) — „Василь Стефаник перед заходом сонця", спогад особистого лікаря письменника.

Вечір відбудеться в суботу, 6 листопада 1971 р., год. 6 веч.

Велика заля **УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ**
140-142 2nd Avenue, New York, N.Y.

Субота, 12-го лютого 1972 року
GRAND BALLROOM — HOTEL PIERRE
5th Ave. & 61st St., NEW YORK CITY, N. Y.
ОРКЕСТРА „АМОР"

Т-во Українських Інженерів і Українське Лікарське Т-во — Відділи Метрополії Ню Йорку
влаштовують спільний і традиційний **БАЛЬ** ***З БЕНКЕТОМ І ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК***

Зголошення Дебютанток приймають
до 15-го січня 1972 року —
п. О. ЗОЗУЛЯ — (212) DA 6-1415
п. О. ТЕРЛЕЦЬКА — (201) 375-2568

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

виключно нас, українців у вільному світі, бо на рідних землях цього робити немає спромоги.

Здаємо собі справу з того, що наші потреби великі й різнородні, одначе, не забуваймо бодай раз на рік про українських воєнних інвалідів — учасників збройної боротьби, що втратили зовсім або частинно можливість працювати на своє чи своєї родини удержання.

Листопадовий чин залишиться для нас провідною зорею і джерелом наснаги в дальших визвольних змаганнях, тож виконаймо гідно свій почесний обов'язок супроти Нього, бо він розбудив присипане почування українського народу до своєї Батьківщини і від того часу щорічно скріплює його віру в остаточну перемогу.

НАШІ СУСІДИ ПРО НАС

(Продовження зі стор. 2-ої)

Селянсько - Робітниче Об'єднання (Сель-Роб), Українська Селянсько - Робітнича Соціялістична Єдність (Сель-Роб Єдність), а в першу чергу нелегальна КПЗУ.

„Упослідження українців проявлялося не лише на національно - культурному, але й на суспільно - господарському полі. Західньоукраїнські землі становили 25% території польської держави, на яких жило 26% її населення (1925), але 80% населення тих земель займалося сільським господарством. Тільки 19% загального числа польських підприємств було розміщене на західньоукраїнських землях і затруднювало ледве 8% загального числа робітників польської промисловости. 46.2% землі мали великі землевласники, які становили 0.4% числа господарств. В абсолютних цифрах це виглядало так: із 6,916,934 гектарів земельних угідь у Львівському, Станиславівському, Тернопільському та Волинському воєвідствах 4,218 великих землевласників мали 3,201,276 га землі, а 907,307 малоземельних господарств мали тільки 1,739,484 га, тобто 25.1%.

„Не треба хіба додавати, що переважну більшість великих землевласників становили поляки. Навіть під час стихійного розпаду посілостей великих землевласників влада намагалася не допустити українців до парцеляції і проводила масову колонізаційну акцію, ціллю якої було скріпити польський стан посідання.

„У тій ситуації господарсько - суспільне життя українців спиралося на кооперацію. Добре зорганізований на національній платформі кооперативний апарат виключав взаємну конкуренцію поодиноких кооператив і неумоможливлював діяльність національно чужих господарських інституцій. Цевним і керівним осередком української кооперації був Ревізійний Союз Українських Кооператив (РСУК). Для поодиноких ланок кооперації були свої фахові централі: Центросоюз для споживчої кооперації, Маслосоюз для молочарської, Народна Торгівля для міської споживчої і Центробанк для кредитової кооперації. Ролю повітових централь кооперації виконували Повітові Союзи Кооператив (ПСК). Українська кооперація постійно чисельно зростала. У 1921 р. було 579 кооператив, об'єднаних в РСУК, у 1925—1029, а у 1929 — 2746. Більшість кооператив була під впливом УНДО.

На культурно - освітньому полі діяли товариства „Просвіта", „Рідна Школа", „Рідна Хата", Наукове Т-во ім. Т. Шевченка, „Учительська Громада". Діяв також український таїний університет у Львові, який мав 15 катедр.

„Внаслідок польських шикан, утраквізації шкільництва і плянової боротьби польських властей проти української інтелігенції, упослідження української суспільности на освітньому полі було, мабуть, найбільше.

„Впродовж цілого часу свого панування на західньо-українських землях Польща не зуміла розв'язати ні одної пекучої проблеми на цій території" (ст. 312-313).

У книзі є також багато актуальних інформацій. Одна з них подана у підрозділі 1-му, 3-го розділу другої частини книги „Українська мова", в якому Вєслав Вітковський пише: „Поза межами СССР у Польщі живе коло 300,000 українців, розсіяних на західних і північних землях, 68,000 у північносхідній Словаччині, 62,000 в Румунії та 30,000 в Югославії".

Хоч не присвячували ми спеціяльної уваги визбируванню технічних і мовно-технічних помилок у книзі, все ж таки деякі з них запримітили: Є. Гребінка на ст. 345 повинен бути Є. Гребінка, замість Я. Кочура повинно бути Я. Качура, книжка Л. Булаховського має назву „Питання походження української мови" (1956), а не „Питания..."

Дуже помічними при студіюванні матеріялів книги є численні мапи, діяграми та ілюстрації. Шкода, що немає в ній покажчика імен.

Книгу видано накладом 1890 примірників.

Підсумовуючи наші думки про книгу, хочемо ствердити, що вона є прегарним вкладом у науково - інформаційну літературу про Україну, а тривка вартість полягає в тому, що в ній поднано науковий підхід до предмету з об'єктивністю і тактом.

Коли б те, що написано у книзі, було сказане живою мовою, можна було б твердити, що воно сказано „тепло". Але книги не пишуться „тепло". Зате можна сказати, що вона написана з любов'ю до предмету. І в цьому її додаткова заслуга. А український народ затягнув великий борг вдячности супроти авторів за написання такої цінної науково - інформаційної праці про Україну.

Замикаємо книгу з почуттям жалю, що наша молодь на еміграції, не знаючи польської мови, не зможе її прочитати, отже, довідатись, що думають про нас наші найближчі сусіди.

Сподіваємося, одначе, що науковий світ в Україні подбає, щоб ця книга появилась в українському перекладі.

У Вашингтоні негодують з приводу поведінки деяких делегатів в ОН

Вашингтон. — Непристойна поведінка деяких делегацій в ОН, які, після того, як був проголошений вислід голосування над прийняттям комуністичного Китаю в члени ОН й рішення про усунення Вільного Китаю, виявляли своє задоволення демонстративними вигуками „оплесками і навіть „танками перемоги", викликала негодування в Білому Домі і в урядових колах Вашингтону. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Л. Зіґлер натаврував у переданій для преси заяві цього роду поведінку, як обурливу демонстрацію ворожости у відношенні до американської політики. Зіґлер підкреслив, що неприємно вражений такою поведінкою дипломатичних представництв до ОН також і през. Ніксон, який попередив, що це може мати серйозні наслідки для справи підтримки Об'єднаних Націй не тільки в Конгресі, але і в усій Америці. Згідно із заявою Зіґлера, американський уряд не плянує якихсь відплатних акцій у відношенні до ОН, як міжнародної організації, ані теж у відношенні до тих делегацій, які в негідний спосіб демонстрували відкрито на терені ОН своє вороже ставлення до ЗСА, протеж ствердив, що цього роду вияви можуть видатно вплинути на розподіл американської допомоги для закордону, особливо ж якщо йде про держави, які досі вигідно користали із щедрої допомоги ЗСА.

Створено Український Республіканський Клюб Центрального Ню Йорку

Ню Йорк. — Днями було створено Українсько-Американський Республіканський Клюб Центрального Ню Йорку, що охоплює не лише це місто, а й 5 інших повітів та Онондаґу. До Клюбу вже вступили біля 50 осіб, головою Клюбу обрано Лева Сосновича, директорами Клюбу — інж. Дж. Ліщака та Андрія Стурика. Клюб запрошує всі етнічні групи цього району до активної участи, особливо ж молодь. П. Соснович поінформував, що Українсько-Американський Республіканський Клюб вже поширює свою діяльність, маючи на меті охопити увесь стейт. Головною точкою діяльности Клюбу є політичне освідомлення членства й зацікавлення, інформації про діяльність Республіканської партії, підготова до майбутніх президентських виборів у 1972 році. Хто бажав би довідатись більше в цій справі, може телефонувати до п. Лева Сосновича: 463-8106, або 253-0004.

Демократичний кандидат на посадника Філядельфії був гостем українців

В неділю 17 жовтня 1971 Френк Різзо, демократичний кандидат на посадника Філядельфії, був почесним гостем та промовцем на нараді, скликаній Українським Демократичним Клюбом в залі УСО „Тризуб". Зібрані понад 200 осіб ентузіястично привітали Френка Різзо, коли він ввійшов на залю нарад. Його представив голова Українського Демократичного Клюбу Ч. Генік. Поміж публікою можна було побачити багато провідних діячів політичних, громадських та культурно-освітніх установ нашого міста.

Френк Різзо у своїй короткій промові заторкнув проблеми, які є найбільш дискутовані в цьогорічній виборчій кампанії, а дальше підчеркнув з притиском, що його батьки є імігрантами з Італії, що їм довелось поборювати багато труднощів, а й йому самому, як синові бідних батьків-імігрантів, труднощі не були чужими. Це нагадувало українцям їхню долю та їхні труднощі серед чужих обставин. Не диво, що публіка кількакратно переривала промову довгими та бурхливими оплесками.

Френк Різзо, демократичний кандидат на посадника міста є добре відомий українській громаді у Філядельфії. Не так давно, бо в липні ц. р. він був головним промовцем на маніфестації Тижня поневолених націй, що її влаштував Комітет поневолених народів, членом якого є місцевий відділ УККА. Також і вся демократична міська рада в недавньому минулому прислухалася до голосу української громади і не так то давно переменувала частину міського парку на „Парк Тараса Шевченка", в дільниці Логан при Брод та Фішер вулицях.

УДК

Олімпійські новини

(ІС УОР) Значення олімпійського символу. До початку ХХ Олімпійських Ігор в Мюнхені вже несповна рік часу, тому Український Олімпійський Рух подає читачам пояснення символу олімпійського знаку — п'ять сплетених кіл. Сплетені кола представляють п'ять континентів світу: Азію, Африку, Америку, Европу і Австралію. Північну і Південну Америку вважається за один континент. Кольори сплетених кіл синій, жовтий, чорний, зелений, і червоний вибрані тому, що один з цих кольорів або й більше, є в кожному прапорі, кожного народу. Сплетені кола символізують дружбу народів без різниці віри, національности чи раси. Символ цей запропонував француз, барон П'єр де Кубертен, батько відновлених, у 1896 р., модерних Олімпійських Ігор. ХХ Олімпійські Ігри відбуватимуться наступного року в Мюнхені в днях від 26-го серпня по — 10-е вересня.

● Визначення траси, якою естафета пробіжить з Олімпійським вогнем. Вже визначено трасу якою естафета пробіжить з Олімпійським вогнем. Траса проходить з Олімпії, місцевости в Еліді до Мюнхену, почерез Грецію, Туреччину, Румунію, Угорщину, Югославію, Австрію вкінці Західню Німеччину й виносить 5100 км. Цим шляхом пронесуть Олімпійський вогонь. В склад естафети війде 5100 спортсменів, і, кожний із них пробіжить з Олімпійським вогнем відтинок 1 км. Естафета вистартує з Олімпії в половині червня, щоб прибути до Мюнхену на день 25-го серпня. Привітання естафети відбудеться на подвір'ї старинного королівського замку, а вже 26-го серпня на олімпійському стадіоні запалять вогонь ХХ-ої Олімпіяди.

● Українські мистці можуть взяти участь в Олімпійській виставці. Під час ХХ Олімпіяди в Мюнхені відбудеться мистецька виставка „Світові культури і модерне мистецтво". У виставці можуть взяти участь також і українські мистці, які проживають у західних країнах. За ближчими інформаціями, в цій справі, звертатися до Українського Олімпійського Руху на адресу:

Ukrainian World Committee For Sport Affairs, P.O. Box 2885, Baltimore, Md. 21225 USA.

Освітньо-Спортовий Центр Молоді в Бразилії відзначає 25-ліття

Куритиба. — Українське населення великого бразилійського стейту - естада Парана відзначає цього року 25-ліття від часу створення великої молодечої української організації Освітньо-Спортового Центру Молоді, за португальською номенклятурою — КЛЕМ. Організацію молоді було створено в серпні 1946 року в Куритибі при Хліборобсько - Освітньому Союзі, ХОС, з метою плекати українську мову й традиції, „пригадувати молоді українського походження історію великого українського народу, його славу в минулому і його жахливі страждання в сучасній тюрмі народів", сказано в тижневику з Куритиби „Праця" ч. 34/1971. Колишні засновники КЛЕМ-у — це нині відомі діячі, як інж. Амврозій Хома, тепер директор державної установи „Копаза", заступник голови ХОС-у та колишній посол до Паранської Асамблеї, Володимир Любий — нині адвокат і співдиректор великого банку, Ігор Гупало — нині інженер - металюрг та ін. Першим головою КЛЕМ-у був нині активний громадський діяч Петро Кішка; тепер, беручи із списку всіх 19 попередніх голів, нам є Володимир Когут. КЛЕМ нараховує 1 236 активних членів з-поміж молоді, з якої частина активно працює на громадському полі, в студентському житті тощо.

ТРИ ЯПОНСЬКІ КОМПАНІЇ ВИПРОДУКУВАЛИ спільними дослідами і заходами перше авто з електричним погоном, яке може їхати безперервно впродовж 5-ох годин, але з швидкістю не більше 25 до 30 миль на годину. Авто маленьке, тільки на дві особи. Якщо воно дасть добрі практичні висліди, то японські компанії продовжуватимуть свої досліди, щоб удосконалити свій винахід, застосувавши його до більших автомобілів і на більшу швидкість. Найбільша вартість того винаходу — виключення занечищування повітря.

У НЮ ЙОРКУ ДОСТАВНИКИ І ПРОДАВЦІ М'ЯСА та м'ясних виробів нелегально підвищили ціни на деякі товари, хоча федеральний Уряд „заморозив" ціни й заборонив будь-які підвищення на тримісячний період.

СПОРТ

„СК МАКЕДОНІЯ" — УСТ ЧЕРНИК Дітройт 6 : 0

У фінальних змаганнях копаного м'яча за чашу Америки стейту Мишиґен, „Черник" програв до „СК Македонія" 6:0. До цих змагань „Черник" виступив з резервовими змагунами, що й причинилося до такого високого висліду.

На майбутнє таким змаганням треба присвятити більше уваги.

„БЕНГАЛС" — „ГОЛІ КРОСС" 14 : 6

В суботу 23 жовтня 1971 р. футбольна дружина Української Вищої Школи Непорочного Зачаття в Дітройт „Бенгалс" розіграла четверті з черги змагання за першенство католицької ліґи. Ці т. зв. „Гомкамінг" змагання „Бенгалс" виграли проти „Голі Кросс", Марін Сіті з вислідом 14:6. Всі точки для „Бенгалс" здобув Т. Мек з подачі Ю. Дацкова.

В перерві змагань відбулася коронація королеви на рік 1971/72, це місце здобула студентка 12 кл. Української Вищої Школи А. Цар.

Цього року „Бенгалс" записали на своє конто три виграні, а одні програні змагання. Шкода тільки, що так мало батьків приходить на змагання своїх дітей.

В. Гриньків

У НЮ ЙОРКУ ВІДКРИТО ВИСТАВКУ СЕВЕРИНА БОРАЧКА

Ню Йорк. — В неділю 24 жовтня відкрито в домівці Пластового дому при 2-ій Евеню в Ню Йорку виставку малярських творів Северина Борачка — одного з найвидатніших представників сучасного українського малярства старшої генерації. Відкрив виставку інж. Р. Рогожа в імені „Пласту", після чого промовляли ще Павло Дорожинський від Крайової Пл. Старшини, М. Черешньовський, голова Об'єднання мистців і д-р В. Палідвор від колишніх теребовлян, куди належав мистець. Дякував усім брат мистця, М. Борачок. Тому, що заля „Пласту" замала для приміщення всіх експонатів, коло 40 образів виставлено у кооперативі „Молоде Життя" та коло 20 дальших в домівці Об'єднання Мистців Українців Америки, у протилежному будинку Л. М. Клюбу.